



วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต ปี B

(วันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก คำว่า “รัก” เป็นคำที่เราใช้กันบ่อยและในความหมายที่แตกต่างกันมากจนกระทั่งมันสูญเสียพลังและคุณค่าดั้งเดิมของมันไป บางคนบอกว่าพวกเขารักลูกๆ ของพวกเขา รักสุนัขของพวกเขา รักดารานักร้องคนนั้น หรือรักนักแสดงคนนี้เป็นพิเศษ

อันที่จริง คำว่า “รัก” เป็นคำที่ทรงคุณค่าคำหนึ่งซึ่งเราควรใช้อย่างถูกต้อง เจาะจง และตรงความหมาย เราไม่ควรใช้คำนี้อย่างไร้ความระมัดระวังหรือไร้ความตระหนักถึงคุณค่าที่แท้จริงของมัน ทุกครั้งที่เราใช้หรือพูดคำนี้ เราต้องพร้อมที่จะยืนยันหรือสนับสนุนคำที่เราเขียนหรือที่เราพูดด้วยการกระทำเสมอ พระเจ้าของเราทรงใช้คำนี้อย่างฉลาดและรอบคอบ พระองค์ไม่ได้ทรงใช้มันแบบง่ายๆ เหมือนบางคนทำเพื่อทำให้อีกฝ่ายหนึ่งพอใจหรือหลงใหลตนเอง เมื่อพระเจ้าทรงบอกว่าพระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงหมายความเช่นนั้นจริงๆ และเรารู้ว่าพระองค์ทรงรักเราจากการกระทำของพระองค์

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงต้องการบอกอะไรแก่เราเมื่อพระองค์บอกว่าพระเจ้าทรงรักเรามาก? เพื่อเข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้น เราต้องเข้าใจว่าในภาษากรีกซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เขียนพระวรสารของเรามี 3 คำซึ่งมีความหมายแตกต่างกันที่ถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายความหมายของคำว่า “รัก” คำเดียวในภาษาไทยของเรา คำแรกคือ เอรอส (Eros) เป็นความรักแบบโรแมนติกหรือแบบหนุ่มสาวที่นำไปสู่การแต่งงาน คำที่สองคือ ฟิเลีย (Philia) เป็นความรักแบบมิตรภาพ เหมือนความรักในกีฬาฟุตบอลที่นำผู้คนมากมายมารวมกันและมีการจัดตั้งสโมสรหรือทีมฟุตบอลขึ้น คำที่สามคือ อากาเป (Agape) เป็นความรักที่บริสุทธิ์และเสียสละ เหมือนความรักที่ทำให้แม่เสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยลูกของตน

ในความรักแบบหนุ่มสาวหรือแบบโรแมนติกเราปรารถนาที่จะ “รับ” และในความรักแบบมิตรภาพเราปรารถนาที่จะ “ให้และรับ” แต่ในความรักที่บริสุทธิ์และเสียสละเราปรารถนาที่จะ “ให้” เท่านั้น เมื่อพระเยซูเจ้าทรงบอกเราว่าพระเจ้าทรงรักเรามาก พระองค์ทรงหมายถึงความรักประการหลังนี้เอง นั่นคือ ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราและมอบให้เราเป็นความรักที่บริสุทธิ์และเสียสละ เป็นความรักที่ไร้ขอบเขตและไร้เงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ไม่มีคำว่า “ถ้า” หรือ “แต่” ในความรักของพระเจ้า ในพระวรสารวันนี้พระองค์ตรัสว่า “พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมากจึง **ประทาน**” (ยน3:16) พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือพระเจ้าทรงรักเราแต่ละคนมากจนกระทั่งพระองค์ “**ประทานหรือให้**” พระเจ้าทรงให้อภัยและทรงลบล้างความผิดบาปของเรา “**การให้**” เป็นเครื่องหมายหรือคุณลักษณะของความรักที่บริสุทธิ์และเสียสละซึ่งเป็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อมวลมนุษย์ทุกคน และควรเป็นความรักของเราที่มีต่อเพื่อนมนุษย์คนอื่นด้วยความรักแบบนี้แหละเป็นความรักที่ดำรงอยู่ในเมืองสวรรค์ ดังนั้น สถานที่ใดก็ตามปราศจากความรักแบบอากาเปหรือความรักที่บริสุทธิ์และเสียสละ สถานที่นั้นก็ไม่ต่างจากนรก

มีเรื่องเล่าว่านักบุญองค์หนึ่งได้ขอร้องพระเจ้าแสดงให้ท่านเห็นความแตกต่างระหว่างสวรรค์และนรก พระเจ้าจึงทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์พาท่านไปเที่ยวชมนรกเป็นอันดับแรก ที่นั่นท่านได้เห็นชายและหญิงจำนวนหนึ่งกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศนานาชนิด แต่ไม่มีใครสักคนกินอาหารที่อยู่บนโต๊ะนั้น ทุกคนต่างสีหน้าเศร้าหมองและกำลังอ้าปากกว้าง นักบุญองค์นั้นจึงถามชายคนหนึ่งที่อยู่ที่นี่ว่า **“ทำไมท่านไม่กินอาหารล่ะ?”** ชายคนนั้นจึงบอกให้ท่านมองดูที่มือของพวกเขาแต่ละคนซึ่งมีช้อนยาวประมาณ 1 เมตรมัดติดอยู่ ด้วยเหตุนี้ ทุกครั้งที่พวกเขาตักอาหารใส่ปากตนเอง อาหารเหล่านั้นจึงเลยปากพวกเขาไปและตกลงพื้นหมด **“น่าสงสารจังเลย”** นักบุญคนนั้นพูด จากนั้นทูตสวรรค์ได้นำท่านไปเที่ยวชมสวรรค์ ที่นั่นท่านประหลาดใจมากที่เห็นทุกอย่างคล้ายๆ กับสิ่งที่ท่านเห็นในนรก นั่นคือ ชายและหญิงจำนวนหนึ่งกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยอาหารชั้นเลิศนานาชนิด และที่มือของแต่ละคนมีช้อนยาวประมาณ 1 เมตรมัดติดอยู่ แต่สิ่งที่ไม่เหมือนในนรกก็คือ ทุกคนที่อยู่ที่นี่ต่างมีความสุขและกำลังหัวเราะอย่างสนุกสนาน นักบุญองค์นั้นจึงถามสตรีคนหนึ่งที่นั่งอยู่ใกล้ๆ ท่านว่า **“นี่มันอะไรกัน ทำไมพวกท่านจึงมีความสุขในสถานการณ์แบบนี้?”** สตรีที่อยู่ในสวรรค์คนนั้นจึงตอบท่านว่า **“ดังที่ท่านเห็น ที่นี่เราต่างคนต่างช่วยเหลือกันและส่งอาหารให้แก่กันและกันกิน”** พอคิดว่าถ้าเราสามารถพูดได้ว่าเป็นสิ่งที่ครอบครัวของเรา สังคมของเรา ชุมชนวัดของเรา และโลกของเราทำอยู่ เราที่อยู่ที่นี่คงอยู่ไม่ห่างไกลจากพระอาณาจักรสวรรค์

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรเชื้อเชิญเราแต่ละคนให้ไตร่ตรองถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อโลกและให้เราที่มีความชื่นชมยินดีเพราะความจริงนี้ นั่นคือ พระเจ้าทรงรักเราแต่ละคนมากจนกระทั่งทรงยอม **“ประทานพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่มีความเชื่อในพระบุตรจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์”** (ยน 3:16) พระเยซูเจ้าทรงเป็นของประทานที่ล้ำค่าที่สุดที่พระเจ้าทรงสามารถให้กับเราได้ ให้ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราแต่ละคนเป็นแรงผลักดันและพลังขับเคลื่อนให้เราแต่ละคนรักซึ่งกันและกันพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เราต้องพยายามรักซึ่งกันและกันเหมือนที่พระเจ้าทรงรักเรา กล่าวคือ **เราต้องเป็นคนแรกที่รัก** เหมือนที่พระเจ้าทรงรักเราก่อนที่เราจะรักพระองค์ ก่อนที่เราจะรู้จักพระองค์เสียด้วยซ้ำไป เราจึงควรเป็นคนแรกที่รักและบอกรัก เป็นคนแรกที่กลับมาคืนดี ถ้ามีเรื่องผิดข้องหมองใจกัน เป็นคนแรกที่มองเห็นความทุกข์ของคนอื่น อีกประการหนึ่ง **ความรักของเราต้องเป็นความรักแบบให้เปล่า** พระเจ้าทรงรักเราไม่ใช่เพราะว่าเราน่ารัก ดี เก่ง หรือมีความสามารถสูง แต่เพราะเราเป็นเราก็เท่านั้นเอง และที่สำคัญ **ความรักของเราต้องเป็นความรักที่เสียสละและไม่เห็นแก่ตัว** พร้อมทั้งจะให้อภัยและให้ทุกสิ่ง แม้แต่ชีวิตสำหรับคนที่เรารัก แน่แน่นอน ความรักแบบที่พระเจ้าทรงรักเราเรียกร้องหลายสิ่งหลายอย่างจากเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าเราพยายามทำตามแบบอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงมีพระพรที่จำเป็นสำหรับเราแต่ละคน และสิ่งหนึ่งที่เรควรจำไว้เสมอก็คือ ความรักชนะทุกอย่าง (Amor ominus vincit)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน